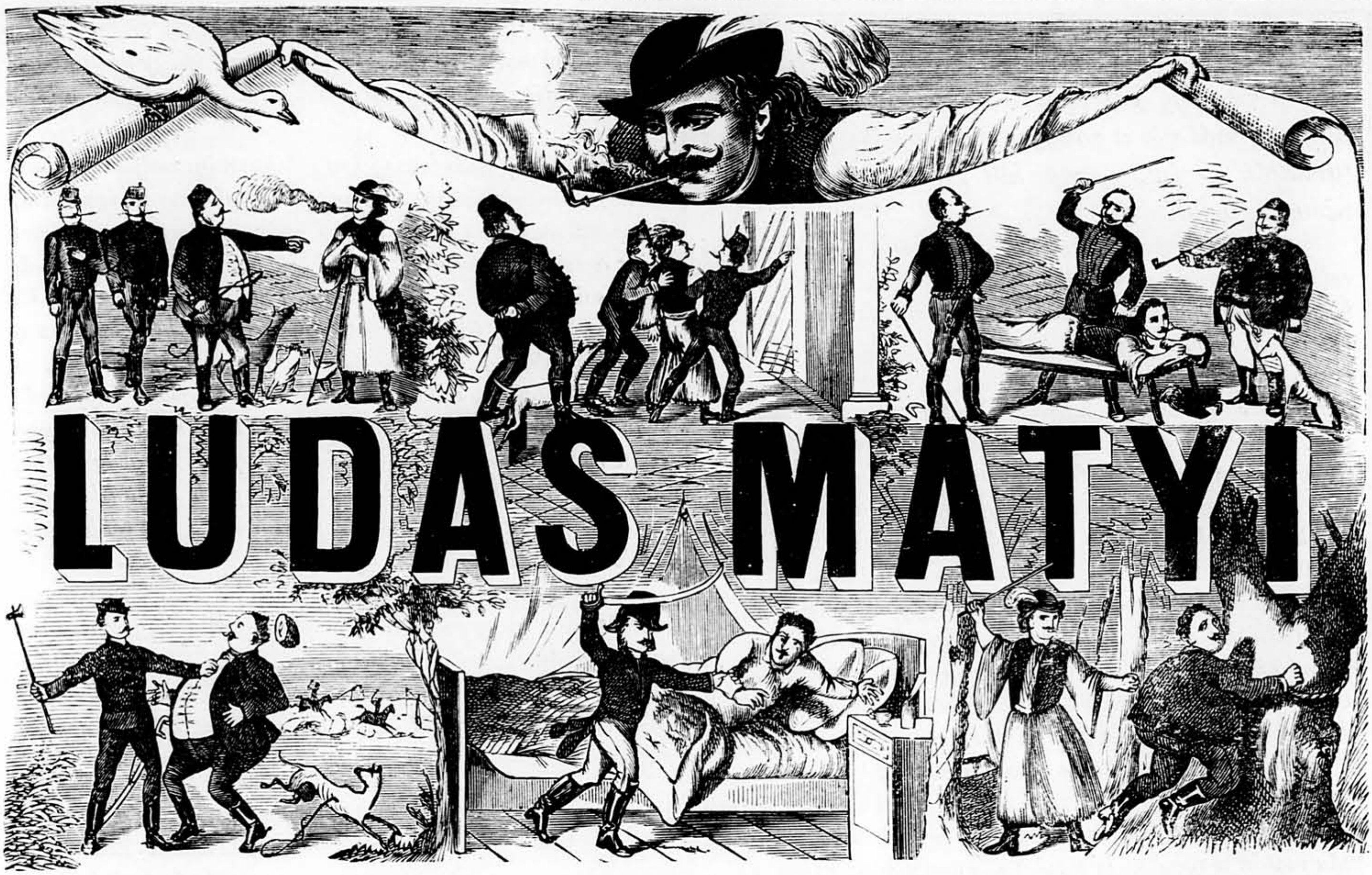

III. ÉVFOLYAM.
Megjelenik
MINDEN VASÁRNAP
Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénz
a kiadó-hivatalba
Városháztér 6. sz.
alá küldendő

Pest, julius 11.
1869.
27. szám.

Gyüjtőknek
ÖT ELŐFIZETŐ
után
tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda:
Városháztér 6. sz.
ide küldendő mindenféle kézirat
mely Ludas Matyinak
van szánva.

EREDETI LEVELEK.

XVI.

Karakán Marczi Morvaországban.

Ides czimborám Matyi!

Hejj ídes czimborám beh nem úgy érzi magát az ember, ha kivül van a maga határán; hanem hát azt ne gondold ám, hogy tán itt Morvaországba valaki, megnyúzott vóna, oszt a magam határán érzem kivül magamat mint az egyszeri álmosdi csikó, a meik jóllakott törkö lével, oszt részeg lett, azután azt gondolván gazdája hogy megdöglött, megnyuzta, osztán mikor kiforditották a büribül hát akkor kezdett kínnyába nyeríteni.

Hát nem is úgy értem én a dógot, hanem úgy, hogy mán hiszen pajtás akármillyen kutya sorja van az embernek Magyarországonn is: de csak mégis legjobb otthon.

Osztán meg pajtás az árgyérusát, soh sem láttam annyi faragott szentet mint ebbe az országba. Mán itt komám ha az ember elterémtettizi magát, mingyá bele akad valameik szentbe, hanem legkiváltkippensígesebb szent itt szent Folórián, — egyik kezíbe van egy kanta, a másikba meg egy dárda, hanem nem a szerelem dárdája! — ezt osztán minden község házánál árúlják bádogbúl, mint a ház numerussát, — osztán megveszi ki ki a maga porczióját, azután oda illeszti a kapu fél fára, azután meg egy poczok szeget üt a hasába, meg a fejíbe —- osztán nem bánja ha a mendergös menkü bele üt is a ház gerinczibe, mer hát szent Folórián uramnak kutya kötelessíge a tüzre vigyázni, mint az éjfeli bakternek.

Minden falu olyan czifra itt ebbe az országba ídes komám, a napokba is hát a kezembe akad valami levél forma — irásnak nem ismertem, mert íppen olyan vót mintha ezer meg ezer apró födi gilisztát pingáltak vóna egy rakásra, — hanem osztán egy czifra jószagú zsidó legény azt mondta: hogy hát az ükemék nyelvín van az irva, osztán vissza felé bánnak vélle mint a strimflikötéssel.

A zsandár is parádézik még itt erössen, a minap meg egy cserepárt láttam egy városba, csupán egy szál vót a rongyos, oszt azt is executiόba tartották szegint, — mer hát fél még ez a nép az nimet mangalétától.

Hanem kedves Matyi komám van ám itt annyi czifra szíp zsidó menyetske, hogy mikor kenyerezem oszt bámúlom üket hát — úgy el bámúlok rajtok, hogy majd a fülemhe dugom a falatot, egytül egyig fülig selyem, térdig bárson, fülin, nyakán, karján, újján, lötyög fityeg a derága arany óra, — hanem a milyen szípek a menyetskék, épp ollyan csúnya ketske kípü a kakassa, de nem is dugom ükemek miatt a fülembe a falatot.

Most már ides komám, csak jobban kapadozok egy-egy kis ujsághoz — ipp most olvasom azt is, hogy az a derék Irányi téns uram hogy az isten áldja meg a szemire lobbantotta a miniszterjomnak hogy szeginy Böszörményi László ártatlanúl hótt meg, — jól tette hogy az igazat kimondta, hanem láddi komám azt eszeltem én ki az eddigi tapasztalásombúl hogy hát, — (ide tartsd a füled komám) h a m a g á t ú l t u d n a d ó g o z n i e z a m i s z e g é n y m i n i s z t e r j o m u n k, h á t n e m l e n n e a n n y i b a j u n k v é l l e, d e h á t t u d o d k o m á m, B é t s b e v a n a p á n y v a v é g e — a többit meg tudod mán osztán magadtúl is ugyi hát komám? ne szóllj szám nem fáj fejem.

Erössen haragszik hát most Horvát miniszterjom ur, ü iletessentziája, a mir Irányi uram megmondta az igazat; hát szegény Deák ténsuram beteg? enye enye, bizonyosan a hasára esett a haza bóldogitás, Bétsbe kell küldeni, meg kell kiristéjozni, van ott doctor annyi mint a fiszkes feki, — szegény öreg ember, ükeminek is jobb lenne mán vinsigire bábaságot tanulni, hogy azt a sok pajzán gyermeket ott a jobboldalon, a kiket három esztendö alatt nem birt egésszen eszméletre hozni, legalább most pólyálhatná, meg kristijézhetné; — no hiszen külömben ne essik kéttségbe az öreg úr, majdha meghal hát csinálјunk neki oszlopot, szipet, — ugyi komám!

Te Matyi, az a feki gyenyerá.. hó hó! megállj csak hogy mondjuk ki, hogy el ne értse más mi rajtunk kivül egye meg a tályog? — na de tudod te mán kit értek, hát olvasom hogy megint seftel; — te Matyi! nem veszed észre hogy mán közel jár a fához ü keme, — bár csak megakadna valami erös gajjon mint Absolon! mit mondasz rá Matyi, — ugyi hogy olyat gondoltam most hogy felir egy butykos pálinkával.

Hej Matyi áldom az istenit annak a sok derik 48-as szélsö balos derék uraknak, hjajj etsém soh se tettek olyan gyönyörü dógot, mint a minap, mikor ott hagyták azt a sok szent ráhagyó bábot az ország házában. — Hallom azt is pajtás, hogy Görgeit gyenyerálisnak akarják megtenni, te Matyi jut-é eszedbe tavaly — Csalán Péter megirta, mikor Görgei Hajnaunál vót a pokolba, ipp azt javasolta neki oda le az a vín hóhér, hogy legyik gyenyerális Magyarországon, oszt e hún van ni, puntumoson be telyesedik mahónap egye fel a feki az ilyen czifra histórját.

Na hisz pajtás bezzeg kutyák harminczadjára jutunk ha igy tesznek véllünk, hanem az is való szent igaz ám, hogy Görgeinek is közelebb áll már a cserzöhöz a büri mint a mig az ország határán kivül lakott. — Ejh az ebadta lelki sok pernahájdere, bánja kutya máskülönben ha megeszi a feki üket szöröstül büröstül — bár csak az a nagy golyóbis a hódvilág helyett ollyan helyre esne, a méket a hódvilágba akarnak lüni, a hol legtöbb jogfeladó szavazó masina van együtt, a mék közt sok van olyan szent ember is, a ki azt akarja elhitetni a szeginy nippel még most is, hogy a hódvilág nem egyib rajthuzli pitykénél — az argyérussát. — Szerbus Matyi! Ma többet nem szóllok, mert megtalál haragudni szent Folórián.

Annak a tyipografusodnak pedig kedves komám mondd meg, hogy az én levelemet vige felé ne szedegesse olyan nyápicz serke nagyságu betükkel, hogy nagyitó ókuláriumon se tudom sokszor elolvasni... azt a pontzius pilátusát.. ha nincs neki öregebb betüje, hát kérjen a szomszédból kölcsön.. de meg mondd ám neki komám!

Maradok pajtásod

Karakán Marci.
gulyás bojtár.

Váczi tüskék.

IV.

Nem mehet az ördög mindenüvé,
Azért gyakran fiát küldi el,
S mivel ezen közmondást nem hittem,
Im! a gonosz sátán mit mivel?
Váratlanul közénk vet egy papot,
Ki, mert honfiu volt: vétett nagyot,
Vétett igen nagyot.

Inkább véltem volna Deák Ferkót
Látni egykor a baloldalon,
De: hogy velem pap legyen becsukva,
Álmodni sem mertem mondhatom.
Búsulj Sion! és öltözzél gyászba,
Eltévedt egy fiad a s t r ó f h á z b a,
Igen..., a strófházba.

No atyafi! ha már egyszer itt vagy,
Ahol nem kell „breviárium“,
Igyál velünk, a mint illik nagyot,
És a czéhbe tüstént beirunk,
Ugy sem lész már kanonokká soha,
Elrepülvén az „a v a n z s m á d“ tova,
Igen, igen.. tova.

Fajod soha sem szeretém — igaz,
Neked mégis szivből örvendek:
Mert általad szaporitás helyett
Redukálva lesznek a szentek...
Nosza páter! akaszd csuhád szegre,
Feledd „Juczit" tehetsz szert még szebbre.
Tehetsz szert még szebbre.

Szegény fáráď van itt tagadhatlan,
Melyben még kismisét sem mondhatsz,
Minisztered is csak egy van „jobbról",
Ki mosolygva vicsorgat fogat.
Fizetésed? az hiszen elég nagy..
Szabad alvás és egy hétre hat nap,
Ráadás vasárnap.

De azért ne busulj szent férfiu!
Látod, te még nőtlen ficzkó vagy,
Gyermeked sincs több, legfölebb hét, nyolcz..
S ezeket is faképnél hagytad,
Más szénáját huztad életedben,
Ha kikerülsz — majd még „csurran-cseppen"
Maj még „csurran cseppen."

Göcseji Gyula.

Milyen vizsgát kell annak tenni, a ki tanfelügyelővé akar lenni?

1. Hát először mint román esperes a tanitói állomásokat adogassa el pénzért.

2. Mint pap hiveivel folytonos czivakodásban legyen a zsarolások miatt.

3. Mint esperes pofozza fel a központ saját oltára előtt.

Ekkor osztán kicsapatik az esperességből.

Ekkor legyen deákpárti kortes; az iskolában vendégségeket rendezzen a jobboldali választóknak.

Ezért aztán a baloldaliak végig korbácsolják az utczán lóhátról.

Ekkor aztán mint a becsületesség martyrját az istenes miniszter megszánja s elég istentelenül kinevezi jó fizetéssel tanfelügyelőnek.

E pedig korántsem viczcz ám, hanem szent igaz. (Lásd Aradon.)

Csacskaságok.

Páter Potrohosi X...i kanonok nem tudván megszaporodott családjával (8 unoka huga van) megélni abból a rongyos nyolcz ezer forintból, melyet a Z...i káptalantól huz, folyamodni akar Eötvös ő excellentiájához, hogy a kanonoki állomás mellé nevezze ki őt még a szent heverdi kerületben ingyen élő tanfelügyelőnek.

A belügyminiszter ő excellentiája legközelebb egy „meghagyatik" fermánt fog kiadni, melynek értelmében mindenik főispán és minden miniszteri hivatalnok a tiszteletbeli és számfeletti fogalmazótól felfelé, havonként egy-egy hivatalos viczczet tartozik gyártani a „Borsszem Jankóba" s egy-egy mokrafaló czikket irni az „Esti Lapba" penzió és kegyelem vesztés terhe alatt — hogy legalább valami láttatja legyen hivatalos müködésüknek. Az avanzsoma a czikk és viczhez képest lesz aztán megszabva.*)

Böze Jancsi fináncz generális körutat szándékozik tenni az országban, hogy az engedély nélkül ültetett dohánypalánták kivagdalásában gyakorlati utmutatást adjon a magyar fináncz hadseregnek.

Szilágyi Virgil már három nap óta hordja a kormányhivatalra kinevező okmányt zsebében. A hivatalos lapok csak azért nem közlik, mivel az országgyülés elnapolása után a renegát képviselő ur hódmezővásárhelyi választóit akarja vele meglepni.

*) Ezért vannak hát a „Borsszem Jankó"-ba oly fejre esett viczczek. Betüszedő.

Hajdan és most.

1848.

Óh szabadság, te egek leánya
Jöjj s foglald el hazánk minden terét.
Hogy hir és dicsőség borostyána
Koszoruzza a hősök fegyverét.

1869.

Kvóta stempli! ti Bach s Beuszt leányi,
Üritsétek a honfiak zsebét —
Hogy penziók s czulágok sommái
Csiklandják a jobboldal tenyerét.

Szász Károly.

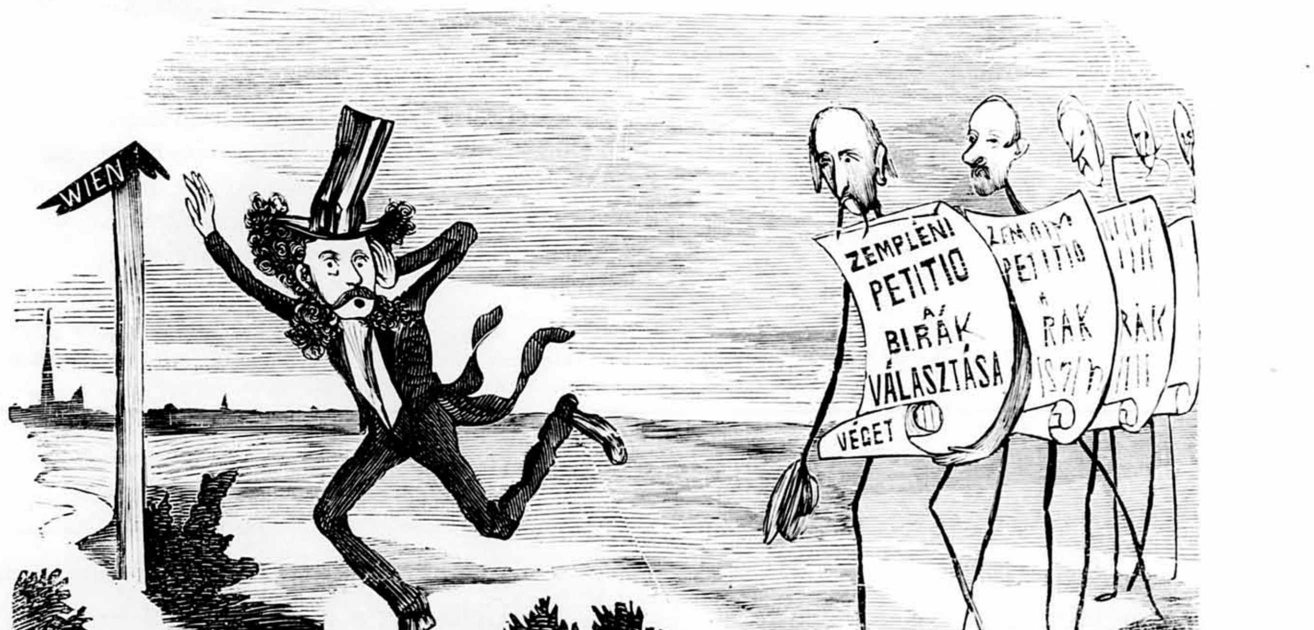
Suvix horvát képviselő

beszéde,

a magyar országgyülésen.

„Prenaroduici Páni!“
— szóla Suvix képviselő. . —
Kuhn generál az erdőnket
Elakarja adni.
Potom árért. . de mi nekünk
Nem lehet azt hagyni. .
„Dehogy hagyjuk, dehogy hagyjuk“
— Felzug az ellenzék —
Horvát, magyar, egyesülten
A gseftet ellenzék.
S midőn arra került a sor.
Na, hogy „szavazzunk“ hát. .
Suvix uram maga alatt
Vágta le azt a. . fát.

Generál Bum Bum futása.

Bum Bum vitéz egy generál,
Zemplén ha petitionál.

Bum Bum szépen megretirál,
Pestről Bécsig meg se is áll.

Horváth Boldizsár geniussai.

kik a birák kinevezésénél kezeit vezérlik.

Fricskák.

Horváth Bódi julius 3-án hirhedt beszéde alatt, midőn a 48-ki szabadságot magának és mameluk pártjának vindikálta volna .. a haragos istennyila kétszer ütött a gellérthegyi czitadellába.

Szerencséje az ur istennek, hogy ekkor Ráth Károly nem volt már a királyi fiskus, mert ő okvetetlen sajtóperbe fogta volna mint csendháborítót.

A mamelukok denique csak addig kérkedhettek, hogy ök a valódi negyvennyolczasok, mig a birói hatalom gyakorlásáról szóló javaslat mellett nem kellett szavazniok, ekkor aztán kisült, hogy bizony csak negyvenhetesek ök, épen 47 szótöbbséggel fogadván el a javaslatot.

Báró Eötvös kultuszminiszter 1848-ban épen akkor alkalmatlankodott az ő népnevelési törvényjavaslatával, midőn épen a honvédség toborzásáról volt szó.

Most ugyan már megvan hozva a törvény, honvéd is van rettentő mennyiségben, iskolatanácsos quantum satis, hanem azért elénekelhetik a szegény néptanitók:

„Mester uram pedig tudós Ostyepka Pál. .
Odakint a kertben kukoriczát kapál.
Précepter a mezön bibicz tojást keres..
Tanitja a népet kaloda és deres.

Negyvennégy forint, husz krajczár.

[(regényes vig opera 2 szakaszban.)

Szerzé: Ráth Károly. Karmester: Gallér Szabó János.

SZEMÉLYEK:

János, királyi fiskus,
Cerberus — szolgája.
Birák, chorus, tánczosok, szellemek.

* * *

I. Szakasz.

(kir. fiskus szobája — karszékén ül.)

János fiskus.

Bölcs vagyok! Fiskus! „királyi" nagy ember,
Kit retteg a világ, — ezer és. .

Chorus.

. . . . ezerszer.

János fiskus.

Nagy, jeles elődöm, fekete szobrára
Tekintek fel, — oh! mily lelket emelő!
Dicső fény! — dicsőség! ragyogó sugára —
Mélyen szurja lelkem, itten legbelöl.
(lelkesen) Csüggedetlen, bátran, ki a nagy mezőre,
Nyilik tér!? dicsőség!?..

Chorus.

rajta csak előre!
Előre! dicsőség?! Rajta hát elöre!

János fiskus.

Szép emléket hagya elődöm nagy Károly,
Példaként fénylenek előttem — vitézi; —
Böszörményi után Mészárost s Horváthot
Küldé el vizitbe, — dongó, pók — közibe.
Böszörményi már nincs — üressé lön helye,
Jó lenne oda tán ha Bényei menne!?

Cerberus.

„Népszava" vagy „Matyi", mondjad drága gazdám,
Melyik kell? — meghozom azonnal, szaporán.

János fiskus.

,Matyi!? — „Ludas Matyi"!? De hiszen már kétszer,
Volt előttünk!? — jobb lesz a „Nép szavát" hozd el.
(magába). . 48 és . . . 9 — forradalmi „elvek"!
(keserüen) Dicsőitve, óh jaj! dicsőitve lettek!

. . . .

(lelkesen). Itten, itten, megvan már, megvan már, megvan már,
Becsukatni — de mindjár, de mindjár, de mindjár.
Büzös kóter, fa-lócza, falócza,
El nem szakad alatta. —
Negyven forint! rá még négy, rá még négy, rá még négy!
Kifizeti majd a nép, majd a nép! majd a nép!
Piros alma, vad alma, vad alma,
Sárga dinnye, buborka.

Cerberus.

Itt van, uram! Sneid-olni, Sneid-olni, Sneid-olni,
Rajta a kép — itt Kossuth, ni! Kossuth, ni Kossuth:
Érte ha kell: végy bosszut, végy bosszut!
Tessék csak parancsolni!

János fiskus.

(méltósággal). Menj, indulj szaporán! menjen el a bakter
Nyavalyánszky hivja öszve esküdteink.
Én addig tálalok, — be viszem az ételt:
Meg traktálom őket, uj gazdaként illik! (el.)

(A függöny legördül.)

II-ik Szakasz.

(Birói terem, nagy zöld asztal, körülte székek.)

János fiskus.

Üdvözlöm önöket! érdemesek arra!
Jobbom legyen: szivem — szerelmem záloga.
Tartsanak keblökön, szükségem van arra,
Ma is, midőn vészbe forg e drága haza!
Forradalmi elvet hirdet a „Nép szava"
(fájdalommal) Oh Isten! ne haggyj el! mivé lesz Hunnia!? (eláju1.)

Birák.

Oh! nagy ég! mi történt, drága principális,
Jaj nekünk és néked, — hogyha igy van már is!
(vizzel lecsolják).

János fiskus

(eszmélve) Uraim! Barátim! nézzék meg csak ime
(hevesen) Itt van, — nézzék — oh! mily borzadalmas czime!!?

Birák.

Nagy isten!? mi történt?!

János fiskus.

Rémületes mondom:
Jöjjenek, de gyorsan, segitsünk a dolgon.

Birák.

Rajta hát! fel tehát! de lássuk meg elébb
Hol? merre? miként? — halljuk meg mi történt?!

János fiskus.

Borzadalmas állás! Rémületes orkán —
Égető kék lángot ömleszt öblös torkán.
Ijesztő — rémitő,
Borzasztó — vészthozó!
El kell hát itélni —
Fekete tömlöczbe.
A nyirkos kóterbe.
(A birák olvassák sorra az irományt — tanakodnak.)

Birák.

Mit tegyünk? Igazság! Bün-e a szabadság
Elvét hirdetni? — mi egyetlen boldogság!
(Kétfelé szakadnak 6 liberálisra és 6 pecsovicsra.)

Liberális fél.

Fő biró! nagy fiskus, drága ügy barátja!
Káprázik szemednek bájos pupillája:

Eszed, mint korcsolyás megsikamlék tán ma!
S nem leszesz mint Ráth volt, te is megcsodálva!

Pecsovics fél.

Nem, — fiskus! az urna — nézzed csak, megmondja:
Fele nem, de másik szavaid pártolja.
Mi mondjuk igazad volt, vagyon és lészen.
A kérdés csak az már: itélet — mi légyen?!

Liberális fél.

Quitt! — fizet a fiskus: szabad a „Népszava."

Pecsovics fél.

Nem: börtönre vele, máskép — vesz a haza.

Összesen:

„Nem", „igen"; „nem", „igen": — „igen", de nem — quitt hát!
Fölmentve a vádlott, fizet a fiskus már.

János fiskus.

Jaj! Oh jaj! jaj nekem
Keblem bántva nagyon:
Rosz e jel: az első —
Oh! kinos fájdalom!
Bényey! miattad
Estem hasra szörnyen:
Rémitő fájdalmam
Nem emel fel könnyen.....
— Átok rád rut világ,
Nincs benned igazság:
Szétreped bús szivem
Verjen meg az gazság (elesik és meghal).

(a szinpad elsötétül, a testet kiviszik a szellemek.)

Chorus (gyászdalt énekel).

Negyven forint — meg még négy, meg még négy,
S husz krajczár az illeték, — illeték.
S két picula, picula, picula
Garasos komédia.
Galagonya, vad körte, vad körte, vad körte
A fejedet betörte, betörte, betörte.
De ne bámulj oly nagyon, oly nagyon,
Van hozzá elég vagyon.

(A szintér elsötétül, a függöny legördül és a komédiának vége.)

Tökszem Jankóhoz.

Nagy és méltó-ságos urak hulladékit
Örömmel kapkodod s rakod el tallérit..
Becsuszik zsebedbe sok rongy osztrák bankó
Gyalázatos kenyér.. de neked jó Jankó!

Könyvészeti kalauz.

A Ludas Matyihoz beküldettek:

1) Bibliai czáfolat, contra: — „a pénznek szerelme, a lélek gyötrelme." Helyesen megczáfolta: Ágra való Borsszem. Kapható: saját irodájában. Ára: a becsületesség.

3) Nagyböjti levelek. Böjtölik a hold mezővásárhelyi választók, Szilágyi Virgil 3 évi szinváltozásai alatt. Ha vevő akad: eladó. Ára miniszteri tanácsosság, vagy legalább curiai biróság.

3) Gallér Szabó János fiskus jövője; irta a boldogult (†) Ráth Károly. Elolvasták: Böszörményi és Mészáros K. Ára: 3-ad fél évi penészes börtön és 2600 frt birság.

4) „Kié a 4[illegible],000 forint." Vig opera 3 felvonásban. Irta két belga bankár, átolvasta: Hollán Ernő, miniszteri titkár. Elnézi Csernátony. Ára (?).

Sziporkák.

I.

Nagy lesz hát Magyarország! hisz fiai seregestül
Mennek a harczra! elől küzd a „reform vezető."
Szép tervét, mi remek s nagy — majd koszoruk diszitendik!?
Messze a czél, s nagy a terv... szalma övedzheti föd!

II.

„Merj s indulj, gyávát nem pártol semmi szerencse!"
Jelszónk volt, — da ma mást választánk ime már.
Parturiunt montes nascetur ridiculus mus" —
Igy lesz most is, azért — igy kell, mert hisz: „eláll!"

III.

Végig sira beszédén Horváth Bódi miniszter,
„Nem ülhet fotelén, — zöld padokon se tovább!
„El kell csukni Irányit". — „Nem". — szóllott a vezér ma:
„Róni elég mondá; — s dörg éljent ama gép!

Ciconia.

Szeretet-fillérek.

600 frt pénzbirságom fedezéséhez ujabban járultak: Salamon János családja Békésről 3 frt. Szabó Sándor kovácsmester 1 frt Dr. Sántha Vecséről 50 kr. Baráth István Seregélyesről 20 kr. Czechmeister István Győrből 50 kr. — Öszvesen 5 frt 20 kr.

Ezen kegyes adományokat tiszteletteljesen köszönöm.

Mészáros Károly.

Böszörményi László siremlékére.

Nagy Gida ref. lelkész Diós-Jenőről küldött 18 frt 70 krt. Porcsalmi Antal gyüjtése Ér-Mihályfalván 1 frt 40 kr. — Összesen 20 frt 10 kr.

Ez öszveget átadtam illető helyére.

Pest, julius 9. 1869.

Mészáros Károly.

Miniszteri tünődés.

Oh miniszteri szék!
Oh „kegyelmes ur" czim!
Ha rátok gondolok,
Keblemben dúl nagy kin!

Keserü játék ez,
Mi lenne itt vigasz?
Hol a nagy Jupitert
Lerántja egy Gigász.

Egykor hittem: majd ti
Adtok rám oly vértet,
Melyen át tán hozzám
Bántalom se férhet.

Ki Olympon ülve
Másokat földre ver,
Majd onnét lebukva
„Maga földön hever.

S im büszke fejemet
Mint sujtja gonosz vád?
Mit egy képviselő
Bár méltán — oda vág.

Leteszem tárczámat,
Oda hagyom székem,
A világ szemembe
Ne kaczagjon nékem.

* * *

Oh szörnyü állapot,
Rémitő herézis (nemezis)
Zavart fejem szédelg,
„Elis mennék, nem is."

Ezekért titokban
Régóta sovárgok,
Megjőnek valaha
Addig hát csak várok.

Mennék, de szent hazám
Szerelme nem ereszt,
Mennék, — de visszahiv,
Czim, rend s araynkereszt.

Aztán ha melléjök
Jó nyugdij is járul,
Mindig jól emlékszem
„A szegény házáról."

* * *

Hej árva nemzetem!
Mily veszteség és kár?
Hogy nincs fiaid közt
Sok Horváth Boldizsár.

„Te lennél a világ"
„Legboldogabb népe",
„A nemzeti nagyság"
„Első példányképe!!"

Papirrágó.

Ludas Matyi gyorspóstája.

Ciconiának: A Matyit és „Népszavát" már Csokonyára expediáltattuk.

Harasztiba: Non possumus. Mind a viczczelő mind a kiviczczelt valódi nevét tudnunk kell. Hát ha saját fészkünkbe ponálnánk?

Dörgő Dömötörnek ·Csak hagyjuk azt az eredeti stilizálást addig Karakán Marczinak meg Villám Bandinak, mig jobbal ki nem rukkolhatunk. Ujat, ujat.. ne másolást.

Kováts Károly urnak Kálló. A megrendelés 1 frttal történvén, azt véltük hogy a Népszavára tetszik előfizetni. Kijavitottuk. Az 50 krt kérjük utánpótolni.

Rajzoló: **Blumberg** | Felelős szerkesztő. **Bényei István.** Kiadó-tulajdonos: **Mészáros Karoly.** | Metsző: **Huszka.**

Pest, 1869. Nyomatott Vodiáner F.-nél, megyeháztér 9. sz.